PALATA-Domov pro zrakově postižené
150 00 Praha 5 - Smíchov, Na Hřebenkách 737/5
Nejstarší český ústav sociální péče pro zrakově postižené seniory založený v roce 1893
Telefon: +420 277 028 410 (recepce), +420 277 028 xxx (linka), Web: www.palata.cz

ZPRAVODAJ č. 1

ÚNOR roku 2018

Redaktorka:
Bc. Ludmila Burianová

Příspěvky poskytli :
Bc. Markéta Černíková
Věra Dvořáková
Mgr. Marta Dzúrová
Veronika Horynová
Dana Kolaříková
Bc. Martin Průcha

Fotografie:
Bc. Martin Průcha
Bc. Jakub Žďárský
Dana Kolaříková, DiS.

Předávání dárků od sponzorů 23. 1. 2018

Vydává Palata - Domov pro zrakově postižené, jehož zřizovatelem je hl.m.Praha.

Mikulášská nadílka

Čert i Mikuláš neodmyslitelně patří k české kultuře a lidové tradici, proto nás navštívil i u nás na Palatě. Všichni se nemohli dočkat, až je 5. prosince navštíví Mikuláš, anděl a čert. S nadílkou se začalo již dopoledne v 9 hodin. Mikuláš zavítal i za klienty na pokoje a do denních místností. Klienti z úseku D, kteří navštěvují denní místnost, si pro Mikuláše připravili básničku. Na denní místnosti úseku B Mikulášovi zazpívali. Ostatní obyvatelé si nachystali pro Mikuláše básničky, písničky nebo hezké slovo. Za odměnu dostali sladkou nadílku.

Básnička pro Mikuláše z denní místnosti D:

Mikuláši přijď dnes k nám,

písničku ti zazpívám.

Přines prosím trochu dobrot,

můžeš je dát třeba do bot.

Dáváš dárky pro radost,

pro každého máš jich dost.

(Z internetu vybraly
Veronika a Dana)

Dana Kolaříková a Veronika Horynová

Vánoce byly štědré

Období Vánoc je dobou, kdy se schází rodina a společně tráví tyto poklidné a sváteční chvíle pospolu. Někteří z našich klientů ale tráví tyto svátky u nás v Domově a tak se všichni zaměstnanci snaží, aby byly pro klienty veselé a šťastné. V předstihu se plánují a organizují společenské a kulturní akce, společná posezení, zpívání, pečení vánočního cukroví či poslech hudby. Na naše klienty ale nezapomínají i ti, s kterými spolupracujeme během celého roku a kteří právě touto dobou přichází s dárky, aby udělali našim klientům radost. Letošní Vánoce byly zpestřeny i návštěvou štábu Televize Nova, která nás překvapila tím, že připravila jako dárky pro klienty ve spolupráci se společností CeWe Color foto obrazy z jejich „pamětnických“ fotografií z mládí, dětství nebo fotografií rodného města. Tradičně nás také obdařila Nadace Kooperativy v rámci projektu „Strom pro lepší Život“, kdy jejich zaměstnanci kupují dárky dle přání klientů. Přímo pod Vánočním stromečkem při předávání zahrála a zazpívala koledy školní kapela Tyršovy ZŠ v Jinonicích Rumbučunga pod vedením pana Ondřeje Balíka. Děkujeme.

V měsíci lednu v rámci dobrovolnického projektu „Slova nestačí“, který organizuje společnost Sanofi CZ a Zentiva Group, předali zástupci společnosti dárky klientům Domova Palata. Jsou to dárky, které zaměstnanci této společnosti obdrželi v předvánočním čase od svých dodavatelů a rozhodli se, že si tyto dárky neponechají, ale věnují je právě klientům Domova Palata.

V letošním roce se k této akci připojila i společnost Labicom s.r.o., která úzce spolupracuje se společností Zentiva a zástupci této společnosti byli rovněž myšlenkou věnování vánočních dárků potřebným nadšení. Proto se stejně tak rozhodli dárky, které původně měly být určeny kolegyním a kolegům ze Zentivy, věnovat a udělat radost v Palatě. A radost to byla opravdu veliká.

Děkujeme všem

Marta Dzúrová

90. narozeniny

Naše milá klientka paní Božena Šálková oslavila dne 20. ledna svoje 90. narozeniny a pro tuto příležitost uspořádala pro své přátele v Domově malou oslavu. Setkání bylo příjemné a veselé a my ještě jednou paní Božence gratulujeme a přejeme, aby jí vydržel životní optimismus a síla do dalších let.

Zaměstnanci Domova

Folklorní soubor Šarvanci

V neděli 21.1. odpoledne nám přišlo zazpívat a zatančit osm členů folklórního souboru Šarvanci. Bylo to sedm děvčat a jeden mládenec, všichni původem z různých koutů Slovenska, teď však, podobně jako celý soubor, žijících v Praze. Děvčata měla na sobě různé tradiční kroje, podle toho odkud pocházejí. Mohli jsme se tak seznámit zejména s kroji z jižního a ze středního Slovenska. Celkem je však na Slovensku 26 krojových oblastí. Navíc některá děvčata (svobodná) měla ve vlasech mašle a další nosí už čepec, takže těm bychom měli říkat spíše ženy. Také toto, takzvané čepení nevěsty, nám soubor představil. Tradice je to široká a mívá různý průběh, ale dle slov členek souboru se u nich dělá o půlnoci před svatebním dnem a doprovází ho k tomu určené písně, při kterých se budoucí nevěstě sejme z vlasů mašle a zaváže se čepec. Tradiční lidové písně nám při čepení tentokrát krásně zněly naším sálem. K tomu hrála tahací harmonika v rukou mládence. Zahrál a zazpíval nám ale také pěknou sólovou písničku svobodných mládenců. Všechny písně zazněly samozřejmě ve zvučné rodné slovenštině a také tak i vyprávění, kterým vše krásně uváděla vedoucí skupiny Šárka Stretavská. Všem se u nás velmi líbilo a v závěru slíbili, že nám přijedou zase

zazpívat a zatančit. Bude to v létě, kdy je budeme moci přivítat venku v zahradě i ve větším počtu a dokonce přivezou i vlastní cimbál. Tak to už bude přímo taková malá folklórní slavnost.

Martin Průcha

Silvestrovská besídka 28.12. 2017

V závěru roku se v našem Domově vždy koná tradiční silvestrovská besídka. Bývá to jedna z posledních možností sejít se u vánočního stromku v kulturní místnosti. Trochu bilancovat události uplynulého roku, trochu zavzpomínat na to, co jsme společně prožili, ale hlavně si popřát do roku nového hodně zdraví a štěstí při přípitku.
Tentokrát jsme při této příležitosti přivítali hudebníka a zpěváka Petra Bendu, který u nás vystoupil poprvé, ale jehož bohaté zkušenosti s účinkováním na podobných akcích se rozhodně nezapřou. Bylo to v jeho podání neúnavné několikahodinové vystoupení, kdy v doprovodu svého elektronického piana zpíval jednu populární píseň za druhou k naší zábavě i tanci. Marně jsme ho přemlouvali k přestávce a malému občerstvení, stále hrál a zpíval. Původem z Olomouce, je to zkrátka hudebník tělem i duší. Navíc má v repertoáru kolem 800 písní, které dokáže zazpívat. Tento potenciál určitě využije i při dalších vystoupeních u nás, která proběhnou v letošním roce v rámci úterních kaváren. Slíbil nám, že na svých vystoupeních na kavárně určitě i malou pauzu udělá a ochutná s námi něco z občerstvení. Zatím se plánují dvě kavárny

s Petrem Bendou a to 6. února a dále hned v úterý po Velikonocích 3. dubna 2018.
Doufáme tedy, že zpěvem, který nepřestával znít v závěru loňského roku, bude pokračovat i rok letošní a všem se zdaří to, co plánují. Budeme se společně těšit na další setkávání při kultuře.

Martin Průcha.

Hypoterapie, aneb navštívil nás kůň…

Přesněji poník a ještě přesněji ponička Trejsy. Přijela za námi do Domova samozřejmě se svými chovateli, paní Adélou Barvínkovou a její rodinou (manžel, syn a pes). Na uvítanou dostala ponička tvrdé pečivo a jablka a pak už jsme se mohli kromě krmení i „pomazlit“ s její pěknou hřívou a hřebelcovat ji kartáčem. Dělalo jí to náramně dobře a všichni měli skvělou náladu. Tak probíhala hypoterapie při návštěvě poničky Trejsy u nás a také abychom se s ní napoprvé seznámili. V plánu je totiž také naše opakovaná návštěva ve stájích, kde je Trejsy doma, společně s dalšími poníky. Není to daleko, kousek za Prahou, v Osnici u Jesenice u Prahy, kde jsou stáje jezdeckého skokového klubu a kde probíhá neziskový projekt pro seniory Blízkost koně, vedený paní Adélou Barvínkovou. Takže až se ještě více oteplí, vyrazíme na cca hodinu a půl strávenou na místě s poníky. Jediné, na co se nelze těšit, a nebo se naopak není třeba bát je jízda na koni, neboť na tyto poníky se nenasedá. Na návštěvu srdečně zve ponička Trejsy…

Martin Průcha

Muzikál Romeo Julie

V pondělí 29.ledna jsme byli s našimi klienty na představení muzikálu Romeo a Julie v divadle Hybernia. Původně jsme měli vstupenky na představení Robinson Crusoe, ale nastala změna programu. Myslím, že touto změnou programu jsme se dostali na velmi krásné představení klasického milostného románu Wiliama Shakespeara, příběh veronských milenců. Muzikál se nám všem velmi líbil, hudba si získala srdce posluchačů a protože jsme měli vstupenky do přední řady, tak jsme ocenili i nádherné kostýmy a nápadité kulisy. Dojmy z představení v nás doznívaly ještě dlouho po příjezdu do domova.

Věra Dvořáková

Hlasatelky v akci

Vystoupení dvou známých bývalých televizních hlasatelek paní Saskie Burešové a Marie Tomsové v našem Domově bylo na počátku poznamenáno smůlou. Paní Burešová nečekaně onemocněla a tak k nám přijela paní Tomsová sama. Aby nebylo smůly málo, nefungovala najednou v reprodukci žádná naslouchadla a nepovedlo se je bohužel vůbec zprovoznit. Naštěstí alespoň přímá reprodukce z mikrofonu fungovala standartně a tak se mohla Marie Tomsová ujmout slova.

Nálada v sále se postupně zlepšovala, když vyprávěla o svých začátcích v profesi televizní hlasatelky v roce 1977, ke které se, jak už to někdy bývá, dostala náhodou, přihlášena na konkurz z iniciativy svojí kamarádky. Té se zdálo, že by to Marii Tomsové na obrazovce slušelo, navíc měla studiem vytříbenou češtinu a tak už nic nemohlo zabránit tomuto osudu. Marie Tomsová tak nastoupila mezi starší kolegy v profesi a své zážitky po boku Mileny Vostřákové, Alexandra Hemaly, či Miloše Frýby, mimochodem velkého „srandisty“, nám vřele tlumočila. Všichni jsme se nasmáli historce o tom, jak Miloš Frýba zašil panu Hemalovi rukáv u saka, do kterého se pak těsně před svým živým vstupem na obrazovku marně snažil Alexander dostat. Rukáv nepovolil a tak byl

pan Hemala celou dobu poněkud „nakřivo“. Pan Frýba měl v té době ve vedlejším studiu druhého programu samozřejmě volno a nemohl se tak na pana Hemalu vynadívat a naplno se smát…

Méně „veselé“ byly zážitky paní Tomsové, když probíhala demonstrace 17. listopadu 1989 na Národní třídě. Bydlela tou dobou v přilehlé ulici a tak se její byt stal shodou okolností dočasným útočištěm asi 40 lidí prchajících před policejním útlakem. Její muž nebyl v ten podvečer zrovna doma a vůbec, jako spousta jiných, netušil, co se vlastně děje…

Když byla profese hlasatelů v televizi ukončena, věnovala se Marie Tomsová, mimo jiné, práci v rádiu Frekvence 1 v pořadu Dámský klub. Sešla se tam i s některými bývalými kolegy a to s sebou neslo spoustu dalších zajímavých zážitků…

V závěru nám na naše přání vyprávěla o svých zážitcích z natáčení filmu Slunce, seno a pár facek. Účinkovala tam v roli televizní reportérky v závěrečné „vřavě“ a létajících fackách. Život nejen ve filmových, ale i skutečných Hošticích byl skvělý. Celý natáčecí štáb bydlel různě po chalupách a tam také dostával i jídlo. Známá závěrečná scéna byla skutečně divoká a paní Tomsovou doslova „zachránil“ tím, že ji odnesl,

jeden obrovský muž, neherec, což je také ve filmu vidět.
Celé hodinové vystoupení a vyprávění velmi rychle uteklo. Jak nevesele začalo, o to veseleji skončilo. A naslouchadla? Ne hned, ale podařilo se je opravit. Tak si, prosím, přijďte zase někdy poslechnout...

Martin Průcha

Kulturní a společenský program na měsíc únor

6. února ve 14.00 hodin
Na kavárně k tanci a poslechu zahraje Petr Benda.
8. února ve 14.00 hodin
Pořad Jaroslava Brendla-Tak mlád, tak krutě mlád... (básníci, kteří zemřeli velmi mladí - Wolker, Orten, Hrabě).
13. února ve 14.00 hodin
Na kavárně k tanci a poslechu zahraje pan Mácha.
15. února ve 14.30 hodin
Divadlo jednoho herce v podání paní Hoškové. Dnes pořad s názvem Já Eliška Přemyslovna – královna česká.
17. února v 10.00 hodin
Beseda s panem Dr. Zemanem: Ženy (v literatuře) ve stínu mužů? Dnes s podtitulem: Milena Jesenská - Jen Franz Kafka? (Ohlédnutí za dramatickými peripetiemi životního příběhu emancipované ženy - novinářky a vězeňkyně koncentračního tábora).
18. února v 10.00 hodin
Koncert - k tanci a poslechu zahraje Bránické duo.
20. února ve 14.00 hodin
Na kavárně k tanci a poslechu zahraje skupina Pohodáři.
24. února ve 14.00 hodin
Vystoupení lidového souboru Modřenec z Prahy. Soubor nám zazpívá a zatančí na lidovou hudbu z celých Čech. Přivítáme tanečníky jak starší, tak i předškolního věku.
25. února ve 14.00 hodin
Koncert houslového virtuóza pana Alexandera Shonerta.
27. února ve 14.00 hodin
Na kavárně k tanci a poslechu zahraje Honza Jareš.
28. února ve 14.00 hodin
Pořad Jaroslava Brendla- William Shakespeare - Sonety a monology

Šálek čaje z Gruzie

od Markéty – Ergoterapeutky Domova Palata

Poprvé jsem Gruzii navštívila v roce 1998, když jsem ještě o této, pro mě vzdálené a neznámé zemi, věděla jen velmi málo a byla pro mě jen bodem na mapě. Nezůstalo ale pouze při jedné návštěvě a začala jsem se do Gruzie vracet. Postupně jsem si ji zamilovala, pro její krásu, kulturu a historii, dech beroucí přírodu a lidi, kteří jsou v Gruzii doma.

Proto, když manžel dostal pracovní nabídku v Tbilisi, hlavním městě Gruzie, neváhala jsem a dočasně jsem se vzdala své práce v Palatě a následovala ho. Nebylo to pro mě jednoduché, protože Palata pro mě je „srdeční záležitostí“. Proto jsem se rozhodla, alespoň prostřednictvím několika řádků, zprostředkovat mé zážitky a pocity z tohoto mého životního období a podělit se o ně právě s těmi, které jsem v Palatě na čas opustila.

Gruzie leží na východě na březích Černého moře, na severu je ohraničena Velkým Kavkazem a hranicí s Ruskem, na jihu sousedí s Tureckem a Arménií. Nezávislost získala odtržením od Sovětského svazu v roce 1990. Gruzíni hovoří o své zemi jako o Sakartvele, v angličtině je název podle patrona země – Sv. Jiřího – Georgia. O

lidech v této zemi se říká, že jsou nejpohostinnější národ na světě, nezáleží na tom, zda svého hosta znají chvíli nebo dlouhou dobu, při návštěvě snesou vše, co domácnost poskytuje a je velmi těžké nabízené pohostinství odmítnout. Často jsem si při takových příležitostech vzpomněla na název článku, který jsem kdysi četla „Pokud jsi abstinent, do Gruzie nejezdi“, protože na návštěvě u Gruzínců se připíjí neustále a na všechno. Jsou opravdu velmi přátelští.

Hlavní město Tbilisi

Samo město Tbilisi, které má přes 1 300 000 obyvatel, je považováno za perlu Kavkazu a je křižovatkou kultur a náboženství. Silně zastoupenou je kromě jiných arménská menšina, můžeme zde vidět jak gruzínské, tak i arménské kostely, mešitu či synagogu, to vše v těsném sousedství. Velkým zážitkem je návštěva nejen Gruzínského národního muzea se sbírkami fresek, ikon, porcelánu, šperků a dalších cenností, ale i návštěva gruzínských trhů, kde mě ohromilo množství nejrůznějšího koření, typické gruzínské

koření je „Adžika“, které má netradiční aroma, ostrou chuť a používá se na všechny druhy masa a zeleninu. Gruzínský čaj je dokonalé chuti a vůně a nesmím zapomenout na výraznou vůni skořice. Již po krátké procházce po tržišti se Vám z vůní, pro nás tak exotických, zatočí hlava. Gruzínská kuchyně je prostě ostrá i voňavá zároveň. Specialitou je také čurčchela, přezdívá se jí „gruzínský snickers“ a jedná se o vlašské nebo lískové ořechy navlečené na šňůrce obalené v pevné krustě z koncentrované hroznové šťávy. Při konzumací pouze vytáhnete provázek, nakrájíte a již si můžete začít pochutnávat. Typický jídlem je chačapuri – jedná se o kynutou chlebovou placku plněnou sýrem či knedlíčky chinkali, plněné směsí masa, cibule a bylinek. Typickou úpravou masa je šašlik a kebab.

Pohled na staré město

V příštím „Šálku čaje z Gruzie“

V příštím „Šálku čaje z Gruzie“ Vám přiblížím toulky přírodou, na které se vydáváme a které jsou občas pro naše pražské nohy trochu náročné.

Těším se s Vámi příště alespoň na stránkách Zpravodaje.

Vaše Markéta